

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน” ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าโดยมีแนวทางจากทฤษฎีวัฒนธรรมและบุคลิกภาพ ทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม และทฤษฎีสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ปรับโดย Dunning (1988) ที่กล่าวถึงปัจจัยหลัก 3 ด้านคือ ความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ รวมถึงการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงลักษณะของกิจการ ดังที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม มาก่อนหน้านั้นแล้วนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันถึงความถูกต้องของสิ่งที่ได้ค้นพบ ตลอดจนรวมไปถึงการตีความหมายของสิ่งที่ได้ค้นพบมานั้น จึงขอเสนอรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งนี้โดยการทำวิจัยในเชิงคุณภาพก่อนด้วยการสัมภาษณ์ ซึ่งใช้แบบเฉพาะเจาะจงจากผู้บริหารสถานประกอบการธุรกิจที่พักจากทั้ง 3 อำเภอ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการสนับสนุนและเป็น การยืนยันผล สามารถใช้อธิบาย ขยายใจความ และยังสามารถช่วยในการพยากรณ์ร่วมกับ การวิจัยในเชิงปริมาณที่ จะได้ทำต่อไป ทำให้เห็นสถานภาพของตัวแปรหลักที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงินได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันนำไปสู่การสรุปผลของการวิจัยให้สมบูรณ์ต่อไป ซึ่งการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึกในประเด็นที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลที่วัดได้เป็นจำนวนนับ แต่มุ่งเน้นเก็บข้อมูลเพื่อการสร้างแนวคิดและการตีความ เพื่อความเข้าใจในพฤติกรรมความคิดและการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในบริเวณ 3 อำเภอที่ทำการศึกษ เป็นการทำวิจัยในสภาพธรรมชาติที่มีได้มีการจัดหรือทำการควบคุมสภาพแวดล้อม และสรุปด้วยองค์รวม (Holistic) ผ่านกระบวนการคิดแบบอุปมา (Induction) ที่เข้าใจและยอมรับในความเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีลักษณะของความยืดหยุ่นในบางกรณี โดยอาศัยทั้งความรู้สึกและความเข้าใจที่มีต่อกันระหว่างผู้บริหารกิจการที่พักที่ถูกสัมภาษณ์กับผู้วิจัยเอง กล่าวคือต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หากแต่ยังคงมุ่งที่ผลการวิจัยที่จะสามารถสนับสนุน หรือยืนยันผลการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยที่ผู้วิจัย

ยังคงมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับกลับมาด้วยความละเอียดรอบคอบ และมีความเป็นกลางอย่างมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าเป็นการค้นหาข้อมูลที่มีความลึกซึ้งและอยู่ภายในระบบความคิดของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าสิ่งใดบ้างที่มีผลต่อรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักของตน ดังประเด็นที่จะปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองต่อรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	การลงทุนในธุรกิจบริการหรืออื่น ๆ ที่มีขนาดเล็กควรเป็นเงินทุนของตัวเอง ถ้าเป็นการกู้ยืมต้องไม่มาก เนื่องจากการท่องเที่ยวในจังหวัดมีเพียงวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น ลูกค้าน้อยถ้ากู้มากอาจต้องปิดกิจการเร็ว หลายกิจการบ้านพักทำเป็นเพียงรายได้เสริมเพราะมีงานประจำทำกันอยู่แล้ว กิจการนี้จึงทำเท่าที่มีเงินทุนของตัวเองและยังไม่คิดขยายกิจการในขณะนี้ และไม่อยากให้นายทุนหรือต่างชาติเข้ามาลงทุน เพราะจะหาผลประโยชน์และผลกำไรมากกว่าการอนุรักษ์ชุมชนและจะไม่สามารถคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตที่ดีอยู่แล้ว จะทำให้เสื่อมสภาพลง
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เราเน้นการลงทุนด้วยตัวเองทั้งหมด ทำเท่าที่มีเงิน เพราะกิจการไม่กล้ากู้ เงินธนาคารเนื่องจากที่พักมีรายได้เดือนละไม่เกิน 10 วัน เมื่อนี้อยู่ใกล้กรุงเทพฯ เพียง 70 กิโลเมตร ส่วนใหญ่มาแล้วไม่ค้างคืน และผู้บริหารมีงานประจำทำอยู่แล้ว การทำธุรกิจที่พักเป็นเพียงต้องการที่จะทำเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงความน่าอยู่ ความรักถิ่นของชาวแม่กลอง
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เงินทุนที่ส่วนใหญ่เป็นของตนเอง มีการกู้จากธนาคารออมสินบ้างนิดหน่อยแทบจะเรียกขาน้อยมาก ส่งเงินรายได้เดือนได้และไม่คิดว่าจะกู้อะไรเพิ่มอีกเพราะลูกค้ก็มีอยู่ไม่มาก บ้านพักเราก็มีห้องที่มีไม่มากด้วย ตอนนี้มีธนาคาร SME ธนชาติ และกสิกรไทย มาเชิญไปประชุมสัมมนาเรื่อย ๆ พวกเราก็ไปประชุม ทำให้ได้ความรู้แนวคิดใหม่ ๆ แต่ก็ไม่ได้กู้กันเท่าไร คือทุกคนรู้ว่าธุรกิจเราค่อนข้างมีเวลาจำกัดและมีความเสี่ยง พอดีมีหลานทำงานธนาคารที่กรุงเทพฯ เขายังบอกว่า ธุรกิจที่พักที่อัมพวาไม่น่ากู้ คนที่ทำเกินตัวแถวนี้ก็ไม่ค่อยมี ถ้าถูกส่งมาอยู่สาขาแถวนี้คงเหนื่อยในการหาลูกค้ามากู้เงิน

ตาราง 15 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองต่อรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการนี้ เป็นรีสอร์ทที่กว้างขวางขนาดใหญ่กว่ากิจการอื่น มีร้านอาหารขนาดใหญ่ด้วย และทำธุรกิจโดยมีวงเงินกู้กับธนาคารมานาน เชื่อว่าการทำธุรกิจที่ต้องการความก้าวหน้าก็ต้องใช้ธนาคารเป็นที่พึ่ง แต่ต้องใช้เงินกู้เท่าที่จำเป็นและต้องมีความเข้มงวดกับตัวเอง บางครั้งช่วงเวลาสั้น ๆ ก็มีการหยิบยืมจากญาติ ๆ บ้าง เช่นกรณีที่ไม่สะดวกจะไปโอนเงินที่ธนาคาร ซึ่งถือว่าเป็นการร่วมมือทางการค้าและถือเป็นการร่วมทุนแบบชั่วคราวเหมือนกัน แต่โดยทั่วไปส่วนของร้านอาหารจะทำให้กิจการมีรายได้ค่อนข้างสม่ำเสมอและทำให้กิจการอยู่ได้ในช่วงวันธรรมดา
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพักใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ และตั้งใจทำเท่าที่มีเงินทุนไม่ได้พิจารณากู้เงินจากธนาคารมาก่อน ต่อมามีการกู้ยืมจากธนาคารเล็กน้อยแล้วรู้สึกเสียดายดอกเบี้ยที่ต้องเสียไป ในส่วนนี้น่าจะเป็นการคืนกำไรให้กับผู้มาพักในรูปอาหารและบริการอย่างอื่นมากกว่าจึงไม่มีการกู้ยืมเพิ่มเติมอีก คิด ว่าถ้าจำเป็นจริง ๆ ในบางครั้งเครือข่ายน่าจะดีกว่า จะได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำอย่างที่คนพื้นที่ชอบช่วยเหลือกัน
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	กิจการลงทุน ด้วยเงินทุนส่วนตัวทั้งหมดและไม่ขาดสภาพคล่อง เคยมีธนาคารมาเสนอให้เงินกู้แต่ตอบปฏิเสธเพราะยังไม่เห็นความจำเป็น และเนื่องจากต้องการทำธุรกิจเท่าที่มีเงินดังนั้นจึงมิได้สนใจชักชวนใครมาร่วมดำเนินกิจการ ขณะนี้กิจการก็พอไปได้ เน้นให้ผู้มาพักได้รับความสุขและความอบอุ่น จึงตั้งราคาที่ไม่แพงและใกล้เคียงกับรายอื่น แต่จะเน้นการให้บริการและอาหารการกิน จึงไม่ได้เน้นการทำกำไร แต่ก็ถือว่ากำไรที่พออยู่ได้ ทำแล้วสนุกและมีความสุข และทำให้คนที่อื่นรักบางคนที่
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	กิจการใช้เงินทุนตนเองทั้งหมด โดยไม่ได้กู้เงินจากธนาคารเลย ลงทุนไปแล้วประมาณ 2 ล้านบาทไม่นับรวมที่ดินและตัวบ้านที่มีอยู่เดิม ถ้ากู้ก็คงทำให้มีปัญหาเหมือนกันเพราะแขกมาพักเฉพาะวันหยุด และทำธุรกิจที่ไม่มีกำไรมากมาย คู่แข่งก็ตั้งราคาใกล้เคียงกัน ให้บริการดีพอ ๆ กัน จนเกิดชมรมกลุ่มรักบางคนที และโดยนิสัยก็ไม่ใช้หนี้ธุรกิจอยู่แล้ว

จากตาราง 15 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านรูปแบบการจัดการการเงิน พบว่าการทำธุรกิจที่พักที่จะทำให้ไม่ยุ่งยากในการบริหารทางการเงิน และเป็นการทำธุรกิจอย่างมีความสุข รวมทั้งได้ความภาคภูมิใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยของคนในจังหวัดนั้น ควรที่จะใช้เงินทุนของตนเองและควรใช้เท่าที่มี ไม่ควรมีการขยายหรือ ปรับปรุงมากจนเกินตัว ในบางกรณีที่มีการใช้วงเงินกับธนาคารก็ต้องใช้ในธุรกิจเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และต้องรักษาวินัยของตนเองให้ได้ สำหรับบางกรณีจริง ๆ ที่มีการติดขัดทางการเงินบ้าง ญาติพี่น้องรวมทั้งคนในครอบครัวจะเป็นผู้ที่ให้การช่วยเหลือได้ดีและอาจนับได้ว่า เป็นการร่วมทุนกันเป็นครั้งคราว ฉะนั้นการที่ธนาคารพาณิชย์มีความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ อาจไม่มีผลต่อการประกอบธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 16 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อ ปัจจัยที่มีผลในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกวิธีการจัดการการเงินแบบใช้เงินทุนของตัวเอง และคิดว่าเป็นเพราะกิจการที่พักและลักษณะของคนสมุทรสงครามเป็นคนรักถิ่น รักวัฒนธรรม เป็นเครือข่ายกันโดยสายเลือด ต้องการอนุรักษ์และแสดงความเป็นไทยที่มีความสุข จึงไม่ได้แข่งกันด้วยราคา แต่แข่งด้านบริการ จึงไม่ต้องตัดราคากันเองแล้วทุกคนก็อยู่ได้ อนึ่งการดำเนินธุรกิจมีผลมาจากลักษณะสภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดี คนต้องการท่องเที่ยวในราคาประหยัด และการเดินทางมายังแม่กลอง สะดวก รวดเร็ว แม้เป็นกิจการเล็กแต่ก็เข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติขณะเดียวกันก็ต้องการให้ทุกคนเข้าใจวัฒนธรรมของที่นี่ รวมทั้งกิจการก็พยายามใช้เทคโนโลยีเท่าที่จะทำได้ให้สะดวกและเหมาะสมกับผู้มาพัก อาทิให้บริการอินเทอร์เน็ต การชำระผ่านการโอนเงินทางธนาคาร เป็นต้น ซึ่งบริการที่เห็นผู้มาพักจะได้รับประทับใจและกลับมาพักและบอกต่อไป ทำให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำเนินงานด้วยตัวเอง และเชื่อว่าแม่กลองยังน่าสนใจในการมาพักผ่อนท่องเที่ยว
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกใช้ การลงทุนด้วยตัวเองทั้งหมด ทำเท่าที่มีเงิน เนื่องจากที่พักมีรายได้เดือนละไม่เกิน 10 วัน ถือเป็นการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน และผู้บริหารมีงานประจำทำอยู่แล้ว รวมทั้งการกู้เงินธนาคารก็ไม่ใช่ง่าย

ตาราง 16 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง (ต่อ)	อัตราดอกเบี้ยในการทำธุรกิจถือว่าสูง มากเมื่อเทียบกับเวลาในการทำธุรกิจ เฉพาะการรับชำระเป็นบัตรเครดิตและถูกหักค่าธรรมเนียมก็เสียให้ธนาคารไปอยู่แล้ว แต่ทำให้ลูกค้าเกิดความสะดวกกิจการก็ยินดี และจัดเป็นการผสมผสานด้านกระบวนการทำงาน ระหว่างการใช้คนกับการใช้เทคโนโลยี แม้ว่าจำนวนแรงงานในพื้นที่จะมีจำนวนมากเพียงพอ กิจการจ้างอยู่จำนวน 6 คน และค่าแรงงานก็ได้สูง เนื่องจากเป็นการทำกันในรอบครัวเป็นหลัก และมีประสบการณ์ไม่มาก
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการขนาดเล็ก มีการกู้เงินจากธนาคาร รออมสินเพียงเล็กน้อย มีความสามารถจ่ายดอกเบี้ยได้และจ่ายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้อยู่แล้ว โดยเจ้าของกิจการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมกับการรวมตัวกันในด้านการท่องเที่ยวของเมืองอัมพวา และคิดว่าถ้ามีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากขึ้นย่อมเป็นผลดีช่วยในการคิดและตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้เชื่อว่าการที่ธนาคารรออมสินให้เงินกู้ น่าจะเป็นเพราะโดยส่วนตัวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเงินที่เพียงพอต่อการได้รับเงินกู้และกู้ในวงเงินที่ไม่มาก
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการมีการกู้เงินจากธนาคารบ้าง มีความสามารถจ่ายดอกเบี้ยได้ โดยกิจการตั้งมาไม่นานนักแต่ก็รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าของกิจการอื่นเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากอัมพวาเป็นเมืองเล็ก ๆ ดำเนินการโดยคนในครอบครัวซึ่งพยายามให้ความสำคัญกับผู้มาพักขณะเดียวกัน ก็ต้องการให้ผู้มาพักรู้จักวัฒนธรรมไทย ๆ แบบชาวอัมพวา เป้าหมายที่ทำการต้องการให้เกิดความสุขและการรักท้องถิ่นและกิจการจะอยู่ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป จึงไม่ต้องการที่จะร่วมทุน นอกจากนี้ยังสังเกตเห็นว่ากิจการที่ใหญ่กว่าจะมีประสิทธิภาพในการจัดการมากกว่าเพราะทำเป็นอาชีพอย่างจริงจังและใช้เทคโนโลยี ทันสมัย จัดการมากกว่ากิจการครอบครัว แต่พื้นที่ อัมพวา กิจการเล็ก ๆ ก็พออยู่ได้และมีแขกต่างประเทศมาพักด้วยเหมือนกัน ถ้าจะขยายตัวได้อีกก็น่าจะเป็นเพราะมีแขกมาพักในวันธรรมดา ทั้งนี้ยังให้ความเห็นว่าในพื้นที่มีการช่วยเหลือกันมากกว่าจะแข่งขัน เพราะรู้จักกันหมดและนับถือกัน

ตาราง 16 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	ในอดีตเคยกู้เงินเล็กน้อย ปัจจุบันใช้เงินทุนของครอบครัวและแรงงานในครอบครัวซึ่งจัดการที่พักของตนเองอย่างเรียบง่ายและเป็นกันเอง ไม่คิดว่าจะต้องร่วมทุนเพราะลำพังกิจการที่ ค่อย ๆ ทำไปก็ถือว่าสนุกและอยู่ได้ สิ่งที่ต้องการคืออยากให้ทางภาครัฐกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มาก ๆ ลดภาษีก็ได้ จัดงานกระตุ้นก็ได้ เพราะยังมีปัญหาการเมืองการท่องเที่ยวจะซบเซา สำหรับในพื้นที่ถือว่าระบบสาธารณสุขภาคที่ได้รับจากรัฐบาลส่วนใหญ่ถือว่าน่าพอใจ แม้ เป็นเมืองเล็ก ๆ แต่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ ที่นี้สงบและพร้อมให้การต้อนรับแขกทุกระดับ
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	กิจการเลือกการลงทุนเอง ไม่ต้องการร่วมทุนและยังไม่มีมีการกู้เงินในขณะนี้ เพื่อลดความเสี่ยง ลดรายจ่าย กิจการเน้นบริการที่เป็นกันเอง อย่างญาติพี่น้องเป็นหลัก แต่ก็พยายามให้มีความสะดวก ปลอดภัยและทันสมัยเช่นมีการรับเงินด้วยบัตรเครดิต มีอินเทอร์เน็ตให้ใช้ และจะพยายามจัดให้มีอินเทอร์เน็ตไร้สายต่อไป นอกจากนี้กิจการ ยังมีช่องทางใหม่สำหรับธุรกิจเมื่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจะนำอาจารย์ชาวต่างประเทศมาพัก และกระทรวงการต่างประเทศมีระเบียบว่านักการทูต โดยเฉพาะชาติอาเซียน 10 ประเทศต้องเรียนภาษาไทยที่ มศว .ก่อนแล้ว ถูกส่งมาฝึกงานที่สมุทรสงครามก็กระจายกันมาพักรวมถึงที่กิจการนี้ด้วย ทั้งนี้ก็ถือว่ามีร่วมกันใช้ทรัพยากรคนร่วมไปกับเทคโนโลยีในการบริการ และคิดราคาเดียวกันทั้งแขกชาวไทยและชาวต่างชาติ
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	กิจการไม่ได้กู้เลย พยายามใช้เงินเท่าที่มี ตอนนี้มีกิจการที่พักโฮมสเตย์เกิดขึ้นมาก จนคิดว่าน่าจะมียกกฎหมายห้ามสร้างเพิ่มได้แล้ว กิจการพยายามใช้ความรู้ทางการตลาดที่มีเสริมเข้าไปเช่นพาชมสวนกลุ่มแม่ บ้านน้ำตาล มะพร้าว พาเที่ยววัด ชมตลาดน้ำ และหิงห้อย หรือลดราคาลงบ้าง แต่ก็ยังมีลูกค้าประจำมาพักและบอกต่อก็คือเป็นส่วนช่วยกิจการได้มาก นอกจากนี้กิจการยังปล่อยอินเทอร์เน็ตไร้สายให้กับแขกที่นำคอมพิวเตอร์พกพามาใช้เองด้วย ในด้านความสะดวกและปลอดภัยของที่พักนั้น

ตาราง 16 (ต่อ)

คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที่ (ต่อ)	กิจการให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้กับผู้มาพักเป็นอย่างมาก และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่นี้อยู่ได้เพราะน้ำใจคนหิงห้อย และน้ำไม่เสีย ขณะนี้มีหลายธนาคารที่ให้คำแนะนำด้านกา รทำธุรกิจ การคิดต้นทุน และการวางแผนการเสียภาษี ก็ไปฟังสัมมนาแต่ไม่ต้องการกู้

จากตาราง 16 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามในด้าน ปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน พบว่าเกือบทั้งหมดเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงินด้วยการใช้เงินทุนของตนเอง มีบ้างที่มีการใช้วงเงินกู้จากธนาคารแต่น้อยมาก และใช้เงินกู้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนการร่วมทุนนั้นไม่มีผู้ประกอบการคนใดเลือกรูปแบบดังกล่าว กล่าวได้ว่ามีปัจจัยที่มีส่วนในการเลือกการจัดการทางการเงินประกอบด้วย การลดความเสี่ยงทางการเงิน การแข่งขันด้านบริการโดยไม่เน้นการตัดราคา การใช้และเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ การมีลูกค้าเดิมที่มาท่องเที่ยวซ้ำและมีการบอกต่อ มี กระบวนการทำงานแบบธุรกิจขนาดเล็กเน้นแรงงานในครอบครัวโดยมีการปรับปรุงพัฒนาไปตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม ทั้งนี้การที่นโยบายรัฐบาลที่เน้นการท่องเที่ยวแบบประหยัด ให้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวก ให้ความรู้ด้านการวางแผนการเสียภาษีและการดูแลต้นทุน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กันในหมู่ผู้ประกอบการในอันที่จะร่วมมือกันในการแนะนำท้องถิ่นตามขนาดของแต่ละธุรกิจ ให้ความรู้เพิ่มเติมด้านการบริหารงานเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ทั้งนี้สมุทรสงครามเป็นเมืองที่มีศักยภาพในการที่จะรองรับแขกได้อีกมากนอกจากวันปลายสัปดาห์เท่านั้น

ตาราง 17 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อทำเลที่ตั้งที่มีความสัมพันธ์ในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของทำเลที่ตั้งในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกใช้เงินทุนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมีก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร เราอยู่ใกล้กรุงเทพฯมาก แยกพักแค่คืนเดียวและเพียงบางวันเท่านั้นจึงเสี่ยงต่อการชำระธนาคาร

ตาราง 17 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของทำเลที่ตั้งในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน คนที่นี้จะคิดไม่ต่างกัน เพราะเราเป็นเมืองเล็ก เป็นแค่เมืองผ่าน รายได้อาจไม่พอชำระค่านาคาร ส่วนการร่วมทุนกันก็แทบไม่เคยรู้ว่ามีเพราะน่าจะสะดวกที่จะทำเองคนเดียว
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เลือกใช้เงินทุนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมี ก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	เลือกใช้เงินทุนเอง เพราะไม่ต้องลงทุนมาก เน้นบ้านที่เป็นธรรมชาติ การกู้เงินจากธนาคารอาจมีบ้างแต่ไม่น่าจะมาก การหีบยืมเพื่อนฝูงอาจมีบ้างชั่วคราวคราวเดียวเพียงช่วงสั้น ๆ ถ้าจะนับว่าร่วมทุนก็พอได้
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	เนื่องจากเคยกู้มาก่อนและชำระหมดแล้ว ที่นี้จะทำด้วยเงินตัวเอง มากกว่าอย่างอื่นเพราะจะได้ไม่เสี่ยง และทำแบบวิธีชุมชนที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	ทำเลในอำเภอนี้กู้เงินไม่น่าจะดี เลือกใช้เงินทุนเองปลอดภัยที่สุด ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปดีกว่า
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	เลือกใช้เงินทุนเอง และไม่ต้องการร่วมทุนเพราะคงไม่มีใครจะมาลงทุนกับเรา คนอื่นเขาก็ทำอยู่แล้วเหมือนกัน

จากตาราง 17 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมดเห็นตรงกันว่า ควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่จำเป็นแต่มีความเสี่ยงที่ต้องใส่ใจ

ตาราง 18 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อ ประเภทของธุรกิจที่พัก ใน การเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เป็นโรงแรมขนาดเล็กจึง เลือกใช้เงินทุนเอง เพียงแต่มีวงเงินหมุนเวียนกับธนาคารบ้างเล็กน้อย หากมีไม่มากจึงเสี่ยงต่อการชำระธนาคาร
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เป็นโฮมสเตย์ ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน เราเป็นเมืองฝ่ าน รายได้อาจไม่พอชำระ และไม่ต้องการร่วมทุนเพราะไม่ชอบปัญหาที่จะมีระหว่างกัน

ตาราง 18 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เป็นบ้านพักที่เลือกใช้เงินตนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมีก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการเป็นรีสอร์ทขนาดใหญ่ เลือกใช้เงินตนเอง การกู้เงินจากธนาคาร อาจมีบ้างแต่ไม่น่าจะมาก การหีบยืมเพื่อนฝูงอาจมีบ้างชั่วคราว ึ่งชั่วคราว เพียงช่วงสั้น ๆ อาจนับว่าร่วมทุนระยะสั้นมาก ๆ
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพัก ใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ ทำเท่าที่มีเงินทุน ต่อมามีการกู้ยืมจากธนาคารเล็กน้อยแล้วรู้สึกเสียดายดอกเบี้ยจึงไม่มีการกู้ยืมเพิ่มเติมอีก ถ้าจำเป็นในบางครั้งเครือข่ายธนาคารจะดีกว่า ปัจจุบันชำระหมดแล้ว จึงน่าจะทำได้ด้วยเงินตัวเองจะได้ไม่เสี่ยง และทำแบบวิถีชุมชนที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	เป็นบ้านพักโฮมสเตย์ เลือกใช้เงินตนเองปลอดภัยที่สุด ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปดีกว่า
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	เป็นบ้านพัก เลือกใช้เงินตนเอง และไม่ต้องกา ร่วมทุนเพราะคงไม่มีใครจะมาลงทุนกับเรา คนอื่นเขาก็ทำอยู่แล้วเหมือนกัน

จากตาราง 18 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นที่พักแบบใด เห็นตรงกันว่าควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่ จำเป็น แต่มีความเสี่ยงที่ต้องเอาใจใส่

ตาราง 19 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อลักษณะของธุรกิจที่พัก ในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	โรงแรมเป็นบ ริษัท เลือกใช้เงินตนเอง มีการใช้เช็คเดินบัญชีกับธนาคาร การเป็นบริษัททำให้มีความน่าเชื่อถือสูง
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	โฮมสเตย์เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน

ตาราง 19 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	บ้านพักเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ที่เลือกใช้เงินทุนเอง
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการเป็นรีสอร์ทขนาดใหญ่ทำในรูปบริษัท เลือกใช้เงินทุนเอง และมีการใช้เงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารเล็กน้อย
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพัก เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ ที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที่	บ้านพักโฮมสเตย์เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เลือกใช้เงินทุนเองปลอดภัยที่สุด
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที่	บ้านพักเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เลือกใช้เงินทุนเอง และไม่ต้องการร่วมทุน

จากตาราง 19 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว หรือทำในรูปบริษัท เห็นตรงกันว่าควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจมีการกู้จากธนาคารบ้างเพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะเจาะจง

มุมมองของผู้บริหารกิจการจากการสัมภาษณ์ เชิงลึกแบบเจาะเจาะจงทั้ง 7 ราย พบว่าในภาพกว้างมีมุมมองในประเด็นส่วนใหญ่ที่ใกล้เคียงกันมาก มีที่ต่างกันบ้างก็เพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงจัดสิ่งที่คุณบริหารให้มุมมองแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการ และปัจจัยจากภายในกิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสิทธิภาพที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ด้านที่ 2 ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ จะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ด้านที่ 3 ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วย แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการ ทำงาน ส่วนด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการ ประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ ประเภทของกิจการที่พัก และรูปแบบของ กิจการที่พัก ซึ่งที่กล่าวถึงมาทั้งหมดนี้จะส่งผลต่อภาพรวมของ

รูปแบบการจัดการทางการเงินในกิจการที่พักบริเวณพื้นที่ทั้ง 3 อำเภอของแม่ฮ่องสอน อัมพวา และ บางคนที

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 แบ่งเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการพรรณนาข้อมูลจากการเก็บตัวอย่างจำนวน 161 ชุด ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามใน ส่วนที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตาราง 20 ต่อไปนี้

ตาราง 20 คุณสมบัติของผู้บริหารกิจการที่พักที่ให้ข้อมูล

		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	67	41.61
	หญิง	94	58.39
	รวม	161	100.00
อายุ	น้อยกว่า 40 ปี	55	34.17
	ตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป	106	65.83
	รวม	161	100.00
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญา	54	33.54
	ปริญญาตรีขึ้นไป	107	66.46
	รวม	161	100.00
สถานภาพ	โสด	44	27.33
	สมรส	117	72.67
	รวม	161	100.00

ข้อมูลจากตาราง 20 เป็นข้อมูลคุณสมบัติของผู้บริหารกิจการที่พัก ในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 161 ท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลด้านการลงทุนและแนวคิดที่มีค่าอย่างยิ่งต่อผู้วิจัยในงานชิ้นนี้ ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ 3 อำเภอที่ทำการวิจัย

ตาราง 21 ข้อมูลของกิจการที่พักที่ได้จากผู้บริหารกิจการ

		จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการ ลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	154	95.65
	ร่วมทุน	7	4.35
	รวม	161	100.00
ต้องการ ร่วมทุนกับธุรกิจ สัญชาติ	ไทย	7	100.00
	รวม	7	100.00
สัดส่วนที่ ต้องการร่วมทุน	90 ต่อ 10	6	85.71
	มากกว่า 90 %	1	14.29
	รวม	7	100.00
จำนวนพนักงาน	ไม่เกิน 50 คน	144	89.44
	51 - 200 คน	14	8.70
	มากกว่า 200 คน	3	1.86
	รวม	161	100.00
การส่งเสริมการลงทุน	ได้รับ	46	28.57
	ไม่ได้รับ	115	71.43
	รวม	161	100.00
ทุนจดทะเบียน	< 1 ล้านบาท	53	32.92
	1 - 5 ล้านบาท	76	47.21
	5 - 10 ล้านบาท	22	13.66
	> 10 ล้านบาท	10	6.21
	รวม	161	100.00
รายได้ต่อเดือน	< 50,000 บาท	70	43.48
	50,000 - 100,000 บาท	71	44.10
	100,000 - 500,000 บาท	13	8.07
	> 500,000 บาท	7	4.35
	รวม	161	100.00

ตาราง 21 (ต่อ)

		จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาก่อตั้ง	< 1 ปี	17	10.56
	1 ปี แต่ยังไม่ถึง 3 ปี	45	27.95
	3 ปี แต่ยังไม่ถึง 5 ปี	71	44.10
	> 5 ปี	28	17.39
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2549	< 1 ล้านบาท	74	45.96
	< 3 ล้านบาท	60	37.27
	< 5 ล้านบาท	10	6.21
	> 5 ล้านบาท	9	5.59
	ขาดทุน	8	4.97
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2550	< 1 ล้านบาท	69	42.86
	< 3 ล้านบาท	36	22.36
	< 5 ล้านบาท	39	24.22
	> 5 ล้านบาท	6	3.73
	ขาดทุน	11	6.83
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2551	< 1 ล้านบาท	75	46.58
	< 3 ล้านบาท	67	41.61
	< 5 ล้านบาท	4	2.48
	> 5 ล้านบาท	2	1.24
	ขาดทุน	13	8.07
	รวม	161	100.00

ตาราง 21 (ต่อ)

		จำนวน	ร้อยละ
กำไรปี 2552	< 1 ล้านบาท	88	54.66
	< 3 ล้านบาท	48	29.81
	< 5 ล้านบาท	4	2.48
	> 5 ล้านบาท	8	4.97
	ขาดทุน	13	8.07
	รวม	220	100.00
อัตราการใช้ ขยายตัว	< 0 %	20	12.42
	เท่ากับ 0 %	37	22.98
	1 - 9 %	101	62.73
	10 - 24 %	3	1.86
	> 25 %	0	0
	รวม	161	100.00
สัดส่วนการใช้ ทรัพยากรใน พื้นที่	1 - 25 %	3	1.86
	26 - 50 %	25	15.53
	> 50 %	133	82.61
	รวม	161	100.00
สัดส่วนการใช้ พนักงานในพื้นที่	< 50 %	4	2.48
	> 50 %	3	1.86
	100 %	154	93.79
	รวม	161	100.00

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พิกส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้น เดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่าทั้งนี้กิจการที่พิกส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงคราม จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พิก รวบรวมร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจ นั้นโดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันรวบรวมร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พิกส่วนใหญ่รวบรวมร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พิกในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงคราม เกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

2. ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการพรรณนาและอธิบายสภาพของตัวแปรและค่าความแปรปรวน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรจำนวน 14 ตัวแปร ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด ศักยภาพของบุคลากร นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน การตลาดในพื้นที่ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการ ทำงาน จากนั้นจึงตรวจสอบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) , ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์การแปรความหมายระดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน คือ

1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อยมาก

1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด

ในส่วนของคุณค่าความเบ้ (Skewness : SKEW) และค่าความโด่ง (Kurtosis : KUR) จะทำการแปรผล ด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1993) คือถ้าค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้เป็น 0 แสดงถึงการกระจายของข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มมา มีการกระจายตัวเป็นรูประฆังคว่ำที่สมมาตรกัน ขณะที่ค่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ มากกว่า 0 เป็นการเบ้ขวาไปทางบวก และถ้ามีค่าค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้น้อยกว่า 0 ก็จะเป็นเบ้ซ้ายไปทางลบ ในส่วนของความโด่งนั้น ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งเป็น 3 แสดงถึงความโด่งของข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มมาเป็นปกติ ถ้ามีค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งน้อยกว่า 3 แสดงถึงข้อมูลมีลักษณะที่แบนราบ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งมากกว่า 3 แสดงถึงข้อมูลมีลักษณะที่โด่งกว่าปกติ ทั้งนี้จะแบ่งการอธิบายและแปรความหมายตามมาตรวัดแต่ละชุด โดยตัวแปรที่ 1 ช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นปัจจัยความได้เปรียบในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความได้เปรียบในสภาพภูมิศาสตร์ และความได้เปรียบในการบริหารงานภายในกิจการ รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 22 ตาราง 23 และตาราง 24 ต่อไปนี้

ตาราง 22 ระดับของความสำคัญในปัจจุบันสินทรัพย์ที่ถือครอง

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับ ความสำคัญ
1. การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ	3.434	0.619	-0.788	0.513	มาก
2. รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ	3.541	0.617	-0.614	1.243	มาก
3. ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ	3.823	0.682	-1.248	1.462	มาก
4. ขนาดของธุรกิจ	3.766	0.802	-0.620	-0.355	มาก
5. ศักยภาพและขนาดของตลาด	3.875	0.972	-0.445	-0.803	มาก
6. ศักยภาพของบุคลากร	3.756	0.747	-1.032	0.654	มาก
ระดับของความสำคัญในปัจจุบันสินทรัพย์ที่ถือครอง โดยรวม	3.876	0.613	-0.762	0.243	มาก

จากตาราง 22 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญในปัจจุบันสินทรัพย์ที่ถือครองซึ่งประกอบด้วย การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญมาก ทั้งนี้ด้านประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจมีระดับความสำคัญสูงสุด ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าเบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่า การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญในปัจจุบันสินทรัพย์สินในเกณฑ์มาก ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 และในบางด้านก็มีค่าน้อยกว่าศูนย์ เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบ โดยที่ด้านศักยภาพและขนาดของตลาด และด้านขนาดของธุรกิจนั้นกลุ่มตัวอย่างได้มีความเห็นสอดคล้องกันไปในทางลบ

ตาราง 23 ระดับของความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับความสำคัญ
1. นโยบายรัฐบาล	3.877	0.659	-0.919	0.274	มาก
2. โครงสร้างพื้นฐาน	3.864	0.603	-0.975	1.731	มาก
3. การตลาดในพื้นที่	3.873	0.654	-1.055	1.656	มาก
ระดับของความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์โดยรวม	3.855	0.556	-0.971	0.435	มาก

จากตาราง 23 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญ ในทำเลที่ตั้งซึ่งประกอบด้วย นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน การบริหารความเสี่ยง และการตลาดในพื้นที่ ทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญ มาก ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าเบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญ ในปัจจัยทำเลที่ตั้ง ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบ

ตาราง 24 ระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับความสำคัญ
1. แนวคิดทางนวัตกรรม	4.069	0.814	-1.115	0.915	มาก
2. ความเสี่ยงทางการเงิน	3.747	0.729	-0.935	0.852	มาก
3. การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม	3.943	0.753	-1.154	0.743	มาก
4. การให้ความสำคัญกับลูกค้า	4.156	0.801	-0.821	0.382	มาก
ระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการโดยรวม	4.019	0.677	-0.921	0.229	มาก

จากตาราง 24 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการซึ่งประกอบด้วย แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญ มาก ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่า ำแบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญในปัจจุบัน การบริหารงานภายในกิจการ ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบเช่นเดียวกับปัจจัยอีก 2 ด้านที่กล่าวถึงข้างต้น

ส่วนที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อ รูปแบบการลงทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม ด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) และนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการอธิบายและทำนายผลต่อไป
2. การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผล ต่อรูปแบบการลงทุนด้วย สถิติทดสอบ ไคสแควร์ ในการทดสอบสมมติฐานจำนวน 3 ข้อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติก

จากกรอบแนวความคิดของการวิจัย มุ่งที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระจำนวน 63 ตัวจากเดิม 95 ตัวที่ไปทำการทดสอบด้วยเครื่องมือจำนวน 40 ตัวอย่าง ที่มีต่อรูปแบบการลงทุนซึ่งเป็นตัวแปรในระดับนามบัญญัติมีค่าเป็นไปได้ 2 ค่า คือ การร่วมทุน (joint venture) และการลงทุนเองทั้งหมด (wholly owned enterprise) จึงใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Cohen J. & Cohen P., 1983) และจากการวิเคราะห์มาตรวัด สามารถทำการลดตัวแปรในส่วน of ตัวแปรหลักที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการร่วมทุน เหลือเพียง 14 ตัวแปร ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบกิจการ : RELATION
2. ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ : PATTERN
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในวงการธุรกิจ : EXPERIENCE
4. ปัจจัยด้านขนาดของธุรกิจ : SIZE
5. ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด : POTENTIAL
6. ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร : PERSONAL
7. ปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน : GOVERNMENT
8. ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน : INFRASTRUCTURE
9. ปัจจัยด้านการตลาดในพื้นที่ : MARKET
10. ปัจจัยด้านการมีแนวคิดทางนวัตกรรม : INNOVATION
11. ปัจจัยด้านความเสี่ยงทางการเงิน : FINANCE
12. ปัจจัยด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม : TECHNOLOGY
13. ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า : CUSTOMER
14. ปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน : PROCESS

ทั้งนี้การพิจารณา Factor ทั้ง 14 ตัวนี้จากค่า \hat{w} ที่มีโอกาสเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ ส่วนตัวแปรที่เป็นข้อมูลทั่วไปด้าน ลักษณะของการประกอบธุรกิจ (แบบสอบถามส่วนที่ 2) มีจำนวน 4 ตัวแปรที่จะต้องใส่ข้อมูลเข้าไปในโมเดลโดยเป็นตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร เพื่อทำการพยากรณ์ว่ากิจการที่พิกัดก็ตามที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ (Site) ประเภทของสถานประกอบการ (Type) และประเภทของกิจการตามกฎหมาย (SME) แล้วจะส่งผลต่อการเลือกลงทุนแบบร่วมทุน หรือลงทุนเองทั้งหมด ทั้งนี้จะใช้เครื่องมือทางสถิติคือโคสแควร์ในการพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

จากการนำข้อมูลตัวแปรพยากรณ์ คือ Factor ทั้ง 14 ตัวเข้าสู่การประมวลผล โดยทำการทดสอบความเหมาะสมของโมเดลชุดตัวแปรได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 ค่าของสถิติไคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความเหมาะสมของโมเดล

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	21.713	14	0.085
	Block	21.713	14	0.085
	Model	21.713	14	0.085

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 25 แสดงถึงค่าของตัวสถิติไคสแควร์ ของการทดสอบโมเดล คือมีค่า Chi – square เท่ากับ 21.173 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.085 ซึ่งค่าที่ได้นี้สูงกว่า 0.05 จึงชี้ว่าโมเดลนี้จัดว่า ไม่มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 26 ค่าของสถิติไคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

Step	Chi-square	df	Sig.
1	5.590	8	0.693

ในด้านการทดสอบถึงความสอดคล้องของโมเดลนั้น พบว่าค่า Chi – square เท่ากับ 5.590 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นการแสดงถึงโมเดลสมการถดถอยที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ มีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 27 การทดสอบความเหมาะสมของทั้งโมเดล

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	35.875	0.126	0.420

จากตาราง 27 การทดสอบความเหมาะสมของทั้งโมเดล ค่า -2LL สำหรับโมเดลที่มีตัวแปรอิสระ 14 ตัว มีค่าเท่ากับ 35.875 และค่า Cox & Snell R Square บอกถึงการที่ตัวแปร

อิสระ 14 ตัวในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ ร้อยละ 12.60 ส่วนค่า Nagelkerke R Square บอกถึงการที่ตัวแปรอิสระ 14 ตัวในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ เพียง ร้อยละ 42.00

ตาราง 28 ร้อยละของการพยากรณ์การใช้ผลการวิจัย

		การพยากรณ์			
		รูปแบบการลงทุน		ความถูกต้องของ	
				การพยากรณ์	
		ลงทุนเอง			
		ทั้งหมด	ร่วมทุน		
Step 0	รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	152	2	98.70
		ร่วมทุน	6	1	14.30
Overall Percentage					95.00

ผลจากตาราง 28 แสดงถึงความสามารถของโมเดลที่ใช้ในการวิจัย ที่จะพยากรณ์การจำแนกกลุ่มตัวแปรการร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม และเป็น การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของโมเดลเมื่อมีตัวแปรอิสระ 14 ตัว พบว่าโมเดล นี้สามารถพยากรณ์การลงทุนเองทั้งหมดของผู้ประกอบการที่พักได้ถูกต้องถึง ร้อยละ 98.70 และพยากรณ์การร่วมทุนของผู้ประกอบการที่พักได้อย่างถูกต้องถึง ร้อยละ 14.30 จึงกล่าวได้ว่าโมเดลนี้สามารถพยากรณ์ได้อย่างถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 95.00

ตาราง 29 ตัวแปรปัจจัยด้านความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญในสภาพ
ภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการที่เข้าสมการการ
วิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิแบบเข้าพร้อมกัน

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน						
การมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบ						
กิจการ (RELATION)	1.761	1.485	1.406	1	0.236	5.817
รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ (PATTERN)	7.563	3.409	4.921	1	0.027	1926.4
ประสบการณ์ในวงการธุรกิจ (EXPERIENCE)	-0.088	3.286	0.001	1	0.979	0.915
ขนาดของธุรกิจ (SIZE)	0.779	1.836	0.180	1	0.671	2.180
ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด (POTENTIAL)	-1.174	1.777	0.437	1	0.509	0.309
ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร (PERSONAL)	0.106	1.577	0.004	1	0.947	1.111
ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์						
นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน						
(GOVERNMENT)	0.466	0.452	1.062	1	0.303	1.593
โครงสร้างพื้นฐาน (INFRASTRUCTURE)						
การตลาดในพื้นที่ (MARKET)	-2.827	2.190	1.666	1	0.197	0.059
	3.180	1.650	3.715	1	0.054	24.057
ความสำคัญด้านการบริหารงานภายใน						
กิจการ						
การมีแนวคิดทางนวัตกรรม (INNOVATION)						
	1.862	1.861	1.001	1	0.317	6.435
ความเสี่ยงทางการเงิน (FINANCE)						
	0.891	1.604	0.308	1	0.579	2.437
การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้						
นวัตกรรม (TECHNOLOGY)	-1.104	0.798	1.917	1	0.166	0.331
การให้ความสำคัญกับลูกค้า (CUSTOMER)						
	2.018	2.918	0.478	1	0.489	7.524
กระบวนการทำงาน (PROCESS)						
	-2.194	1.681	1.704	1	0.192	0.111
ค่าคงที่ (CONSTANT)	-48.141	18.433	6.821	1	0.009	0.000

ผลจากตาราง 29 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยด้าน ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญ ในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการที่นำเข้ามา สมการทดสอบนี้ มีตัวแปรอิสระอยู่ในโมเดลจำนวน 1 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยด้านรูปแบบ การดำเนินงานของกิจการ โดยพิจารณาที่ค่า Sig ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 ที่กำหนดเป็นระดับ นัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้เพิ่มเติมอีกว่า ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของ กิจการ พยากรณ์โอกาสสร่วมทุน 1926.405 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด และทำให้ได้โมเดล ความน่าจะเป็นในการร่วมทุนที่จะใช้สมการ

$$\hat{P}(Y = 1) = \frac{1}{1 + e^{-w}} \text{ ดังนี้}$$

$$\hat{w} = -48.141 + 7.563 \text{ PATTERN}$$

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีไคสแควร์

สำหรับการวิเคราะห์ว่า สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ (Site) ในแม่กลอง อัมพวา บางคนที่ ประเภทของสถานประกอบการ (Type) คือโรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ และลักษณะ การดำเนินธุรกิจ (SME) ที่แบ่งเป็นเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัท มีความสัมพันธ์ ต่อ การร่วมทุน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการ ทดสอบความน่าจะเป็นแบบไคสแควร์ ในการวิเคราะห์ โดยมี สมมติฐานในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่ พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 30 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ

		แม่กลอง	อัมพวา	บางคนที่	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	50	80	24	154
	ร่วมทุน	4	2	1	7
	รวม	54	82	25	161

$\chi^2 = 1.941$ Asymp. Sig. (2-sided) = 0.379 Cramer's V = 0.110 Approx. Sig. = 0.379

จากตาราง 30 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับสถานที่ตั้งของ สถานประกอบการ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์พบว่าค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.379 แสดงถึงการปฏิเสธ สมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึงรูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์

กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่อำเภอใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากสถานที่ตั้ง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.110 หมายความว่าไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่อำเภอใดก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 2 รูปแบบการลงทุน มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 31 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับประเภทสถานประกอบการ

		โรงแรม	รีสอร์ท	โฮมสเตย์	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	9	43	102	154
	ร่วมทุน	0	1	6	7
รวม		9	44	108	161

$$\chi^2 = 1.243 \text{ Asymp. Sig. (2-sided)} = 0.537 \text{ Cramer's V} = 0.088 \text{ Approx. Sig.} = 0.537$$

จากตาราง 31 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับประเภทสถานประกอบการ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่ามีค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.537 แสดงถึงการ ไม่ยอมรับสมมติฐานสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึง รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการรูปแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากประเภทสถานประกอบการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.088 หมายความว่าไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 32 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับลักษณะการดำเนินธุรกิจ

		ลักษณะการดำเนินธุรกิจ			
		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัท	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	132	10	12	154
	ร่วมทุน	7	0	0	7
รวม		139	10	12	161

$\chi^2 = 1.158$ Asymp. Sig. (2-sided) = 0.560 Cramer's V = 0.085 Approx. Sig. = 0.560

จากตาราง 32 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับลักษณะการดำเนินธุรกิจ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่ามีค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.560 แสดงถึง การไม่ยอมรับสมมติฐานสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึง รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะเป็น การดำเนินธุรกิจแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากลักษณะการดำเนินธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.085 หมายความว่าไม่ว่าจะ ทำธุรกิจรูปแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

การเปรียบเทียบการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และมีความชัดเจนตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในขอบเขตการทำวิจัยตั้งแต่ต้น ดังนั้นในการวิเคราะห์สภาพของตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 4 ด้าน อันประกอบด้วย ความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการ และลักษณะของกิจการ ที่ได้มาจากการวิจัย เชิงคุณภาพ ในเบื้องต้น และที่ได้มาจากการวิจัย เชิงปริมาณ ในภายหลังนั้น มีการสนับสนุนหรือยืนยันผลการวิจัยระหว่างกันเพียงใด จึงทำการเปรียบเทียบ และสรุปผลการวิเคราะห์ ที่ได้จากการวิจัย ทั้ง 2 แนวทาง ดังกล่าวตามตาราง 33

ในด้านวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3 ที่จะศึกษารูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในเขต จังหวัดสมุทรสงคราม ว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้างด้วยการเปรียบเทียบผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ กับการศึกษาเชิงคุณภาพ แสดงผลตามตาราง 33

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ
ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการที่พักในเขตจังหวัด สมุทรสงคราม ที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้ง			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
1. สถานที่ ตั้งของ สถานประกอบการที่ มีความสัมพันธ์ ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ สถานที่ตั้งของ สถานประกอบการ ในแต่ละอำเภอ ไม่มี อิทธิพลต่อกา รรวม ทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการ ที่จะลงทุนด้วย ตนเอง	สถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก ที่ดีน่าจะเกิดจากการที่ในแต่ละอำเภอ ต้องมีสิ่งดึงดูดใจให้เกิดการท่องเที่ยว และมาพักแรม ได้แก่มี ทรัพยากรธรรมชาติที่ อุดมสมบูรณ์ อาหารทะเล ได้รับการจัดการ โครงสร้างพื้นฐานและมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกที่ครบครัน และได้รับการ สนับสนุนในภาพใหญ่จากรัฐบาล นอกจากนี้การที่อยู่ในทำเลที่ตั้งที่ เหมาะสม เดินทางสะดวก และมี ลูกค้าเดิมหรือมีเครือข่ายธุรกิจที่ สามารถจัดหาลูกค้าให้กิจการได้ จะทำ ให้กิจการมีศักยภาพในการทำธุรกิจ ด้านที่พักที่จะลงทุนบริหารกิจการเอง กิจการส่วนใหญ่ ยังคงต้องการบริหาร ด้วยเงินทุนที่มีอยู่ ไม่มีความประสงค์ จะร่วมทุน	ที่ตั้งที่ดีต่อการทำธุรกิจที่ พักต้องมีความพร้อมทั้ง สาธารณูปโภคพื้นฐาน และทรัพยากรธรรมชาติ ทางการท่องเที่ยว ที่อุดม สมบูรณ์และมีนโยบาย การบริหารจัดการจาก หน่วยงานของรัฐอย่าง จริงจังซึ่งเป็นปัจจัย ภายนอก ส่วนปัจจัย ภายในคือกิจการที่กิจการมี ระบบการจัดการที่ให้ ความสำคัญกับลูกค้า อย่างดีจนเป็นลูกค้าที่มา ใช้บริการซ้ำ จะเป็นสิ่งที่ มีผลต่อการ ทำธุรกิจให้ ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามกิจการ ส่วนใหญ่ ไม่มีความ ประสงค์จะร่วมทุน

ตาราง 33 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการที่พักในเขตชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอด ที่มาจากปัจจัยประเภทของกิจการ			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
2. ประเภทของกิจการที่ พักมีความสัมพันธ์ ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ ประเภท ของกิจการที่พัก ไม่มีอิทธิพล ต่อการร่วมทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการที่จะลงทุน ด้วยตนเอง	ประเภทของกิจการที่พักประเภท โรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ พบว่ากิจการเหล่านี้ ลงทุนเริ่มต้น ด้วยเงินทุนส่วนตัว บางแห่งมี การกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่ จำเป็น ยังคงต้องการบริหารด้วย เงินที่มีอยู่ ไม่มีความประสงค์ จะร่วมทุน และมีจำนวนหนึ่งที่ ทำธุรกิจที่พักเป็นรายได้เสริม	กิจการส่วนใหญ่ ยังคง ประสงค์กิจการไปได้ ด้วยการมีทุนสำรอง และมีความสามารถในการ ประกอบกิจการจาก ปัจจัยด้านต่าง ๆ ยังคง บริหารด้วยเงินทุนของ กิจการเอง ไม่มีความ ประสงค์จะร่วมทุน
3. รูปแบบของกิจการที่ พักมีความสัมพันธ์ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ รูปแบบ ของกิจการที่พักไม่มีอิทธิพล ต่อการร่วมทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการที่จะลงทุน ด้วยตนเอง	กิจการที่พักทั้งประเภทเจ้าของ คนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัท บริษัท ล้วนต้องการลงทุนเอง อาจมีการกู้เงินบ้างเท่าที่ จำเป็น และไม่ต้องการร่วมทุน	กิจการ ที่ทำในรูปแบบ เจ้าของคนเดียว ห้าง หุ้นส่วน และบริษัท ต่างเห็นสอดคล้องกัน ในด้านการลงทุนด้วย ตนเอง ทำเท่าที่กิจการ มีศักยภาพทางการเงิน ด้วยความพอเพียง ไม่มี ความประสงค์จะร่วม ทุน

จากตาราง 33 พบว่าผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพทำให้เข้าใจเหตุผลอย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นจากการผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือในการสัมภาษณ์เจาะลึกแบบเฉพาะเจาะจง ผู้บริหารกิจการที่พักทั้ง 7 ราย เกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนว่า ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามส่วนใหญ่ต้องการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วม ทุนกับผู้อื่น ทั้งนี้เพราะ ต้องการทำอย่างพอเพียงเท่าที่มีทรัพยากรทางการเงิน ส่วนหนึ่งทำเป็นอาชีพที่ 2 เพื่อต้องการ เผยแพร่วิถีชีวิตไทยของชาวสมุทรสงครามให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศ

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจาก การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ
ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
1. ความสำคัญ ใน สินทรัพย์ที่ถือครอง	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของความสัมพันธ์กับเครือข่าย	การมีความสัมพันธ์กับเครือข่าย ในการประกอบธุรกิจที่มีความ	ธุรกิจที่พักที่มีเครือข่าย การประกอบกิจการที่
1.1 การมีความสัมพันธ์ กับเครือข่ายในการ ประกอบธุรกิจ	ในการประกอบธุรกิจ รูปแบบ การดำเนินงานของกิจการ	เข้มแข็งทั้งในธุรกิจที่ตนเอง โดยตรง และธุรกิจต่อเนื่องที่มี	กว้างขวาง มีรูปแบบ การดำเนินงานที่ทําอย่าง
1.2 รูปแบบการ ดำเนินงานของกิจการ	ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและ	ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน รวม ไปถึงการมีเครือข่ายในการจัดหา	เป็น ระบบและมีความ น่าเชื่อถือ ตลอดถึง ังมี
1.3 ประสบการณ์ที่มี ในวงการธุรกิจ	ขนาดของตลาดและศักยภาพ ของบุคลากร ถือเป็นปัจจัยที่มี	พนักงานในพื้นที่ได้ง่ายมาเพื่อ รองรับการให้บริการ นอกจากนั้น	ยาวนานเพียงพอ มี ขนาด ของกิจการที่
1.4 ขนาดของธุรกิจ	ระดับความสัมพันธ์กับ	รูปแบบการดํา เนินงานของ กิจการที่มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือ	เหมาะสม รวมถึงการมี
1.5 ศักยภาพและ ขนาดของตลาด	ความสำคัญอย่างมาก ในการ เลือกรูปแบบการจําดก ารทาง	ชำระหนี้ตรงเวลา ประสบการณ์ ที่มีในวงการธุรกิจอย่างต่อเนื่อง	โอกาส และมี ความสามารถในการ
1.6 ศักยภาพของ บุคลากร	การเงิน	ยาวนาน ขนาดของธุรกิจที่มี ความเหมาะสมและมี	เติบโตไปได้จากการมี บุคลากรที่มีความรู้
		ประสิทธิภาพ อีกทั้งในพื้นที่ยังมี ศักยภาพและขนาดของตลาดที่	ความสามารถ กิจการ ใดมีปัจจัยเหล่านี้ใน
		ยังพอขยายตัวต่อไปได้อีก ตาม ปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึง	ระดับที่มาก ก็ จะสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ลงทุน
		ศักยภาพของบุคลากรทั้งในระดับ ผู้บริหารและระดับผู้ให้บริการ ซึ่ง	เอง ส่วนกิจการขนาด เล็กที่ทุนน้อย และขาด
		การที่กิจการให้ความสำคัญและ มีปัจจัย เหล่านี้จะทำให้โอกาส	ความสามารถในการ แข่งขันก็ควรต้องรีบ
		ก้าวหน้าในธุรกิจได้	ปรับปรุงในด้านเหล่านี้

ตาราง 34 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน

ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
2. ความได้เปรียบด้าน สภาพภูมิศาสตร์	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของ นโยบายรัฐบาล	การที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนทั้งภาคบริการและทำ	การสนับสนุนส่งเสริม จากนโยบายของ
2.1 นโยบายรัฐบาล	โครงสร้างพื้นฐานการบริหาร	ให้ภาคประชาชนมีความสามารถ	รัฐบาลต่ออุตสาหกรรม
2.2 โครงสร้างพื้นฐาน	ความเสี่ยง และตลาดใน	ที่จะจับจ่ายใช้สอยได้มากขึ้น จัด	บริการ ที่เกี่ยวกับการ
2.3 ตลาดในพื้นที่	พื้นที่ ถือเป็นปัจจัยที่มีระดับ ความสำคัญอย่างมากในการ เลือกรูปแบบการจัดการทาง การเงิน	ให้มีโครงสร้างพื้นฐานครบ สมบูรณ์ ส่วนภายในกิจการเองก็ มีแนวความคิดการบริหารความเสี่ยงให้ อยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัย สำหรับ ตลาดในพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับ ภาพใหญ่คือการหดตัวของ ท่องเที่ยวและความมั่นคงของ รัฐบาล ซึ่งการที่กิจการ ให้ ความสำคัญและมี ในสิ่งเหล่านี้ จะทำให้โอกาสเกิด ความก้าวหน้าในธุรกิจได้	ท่องเที่ยว โดยจัดให้มี สาธารณูปโภคพื้นฐาน ที่มีความพร้อมต่อ ประชาชนและการทำ ธุรกิจ ในแง่ของกิจการ ได้มีการบริหารความ เสี่ยงอย่างสอดคล้อง กับปัจจัยจากภายนอก และเหมาะสมกับบริเวณ พื้นที่ ส่วนกิจการขนาด เล็กนั้นมีจุดอ่อนในด้าน การบริหารการเงินจึง ต้องปรับปรุงด้านรายได้ ให้เพิ่มมากขึ้น เช่นจาก การขายอาหาร พา เที่ยวชมสวน ชม หิ่งห้อย เพื่อค้ำจุนรายจ่าย ให้ได้กิจการจึงจะอยู่ รอด

ตาราง 34 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
3. ความสำคัญ ด้านการ บริหารงานภายในกิจการ	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของ แนวคิดทางนวัตกรรม	ผู้บริหารที่มีแนวคิดการปรับปรุง การทำงานและการบริการใหม่ ๆ	การที่กิจการมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ
3.1 แนวคิดทางนวัตกรรม	ความเสี่ยงทางการเงิน การ	มีการบริหารความเสี่ยงทาง	สำหรับงานบริการ
3.2 ความเสี่ยงทาง การเงิน	เข้าถึงเทคโนโลยีและ ประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้	การเงิน มีการใช้เทคโนโลยีที่ ทันสมัยและมีแนวคิดใหม่ให้มี	หาทางลดความเสี่ยง ทางการเงินลงจากเดิม
3.3 การเข้าถึงเทคโนโลยี และการประยุกต์ใช้ นวัตกรรม	ความสำคัญลูกค้าและ กระบวนการ ทำงาน เป็น ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญ	คว ามสะดวกรวดเร็วในการ ทำงานด้านบริการ การให้	มีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ ทันสมัยและมีความ
3.4 การให้ความสำคัญ กับลูกค้า	อย่างมากในการเลือกรูปแบบ การจัดการทางการเงิน	ลำดับแรก มีกระบวนการทำงาน ร่วมกันของทุกฝ่ายทั้งคนและ	เหมาะสม เพื่อมุ่งให้ ลูกค้าได้รับบริการที่น่า
3.5 กระบวนการทำงาน		เครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยีซึ่ง การที่กิจการ ให้ความสำคัญและ มีในสิ่งเหล่านี้จะทำให้โอกาสเกิด เกิดความก้าวหน้าในธุรกิจได้	พอใจจากกระบวนการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการที่มีปัจจัยเหล่านี้ ในระดับ มากก็ จะสร้าง ความมั่นใจให้กับ ผู้ประกอบการ ขณะที่ กิจการขนาดเล็กต้อง เน้นการบริหารงานที่ ต้องลดความเสี่ยงทาง การเงิน และใช้ เทคโนโลยีและต้องมี แนวคิดที่แปลกใหม่ใน การให้บริการเพื่อ ให้ สามารถทำธุรกิจต่อไป

จากตาราง 34 พบว่าผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพให้การสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือในการสัมภาษณ์จะลึกแบบเฉพาะเจาะจงผู้บริหารกิจการที่พักทั้ง 7 ราย ต่างมีทัศนคติและความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าการทำธุรกิจที่พักในเขต จังหวัดสมุทรสงคราม นั้น

ธุรกิจที่พักที่มีเครือข่ายความสัมพันธ์ กว้างขวาง มีการดำเนินงาน เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ ตลอดจนมีประสบการณ์ในธุรกิจพอสมควร ขนาดของกิจการมีความเหมาะสม รวมถึงการมี โอกาสและมีความสามารถในการเติบโตจากการมีบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถ กิจการที่มี ปัจจัยเหล่านี้ในระดับมากจะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนเอง ส่วนกิจการขนาดเล็กที่ทุนน้อย และขาดความสามารถในการแข่งขันก็ควรต้องปรับปรุงในด้านเหล่านี้ ในส่วน การสนับสนุน ส่งเสริมจากนโยบายของรัฐ รัฐบาลต่ออุตสาหกรรม รมบริการที่เกี่ยวข้อง มีการจัดให้มี สาธารณูปโภคพื้นฐานต่อประชาชนและภาคธุรกิจ ที่สะดวกสบาย กิจการได้มีการบริหาร อย่าง สอดคล้องกับปัจจัยจากภายนอกและเหมาะสมกับบริเวณพื้นที่ ปัจจัยเหล่านี้ จะเป็นการสร้างความ มั่นใจให้กับทั้งผู้ลงทุนเดิมที่ต้องการลงทุน งบประมาณต่อไปและทั้งผู้ที่จะมาร่วมทุน กับกิจการ การที่ กิจการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ สำหรับงานบริการ หาทางลดความเสี่ยงทางการเงินลง มี การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีความเหมาะสม เพื่อให้ลูกค้าได้รับบริการที่ น่าพอใจจากกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการที่มีปัจจัยเหล่านี้ในระดับมากก็จะสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนอยู่เดิมที่จะลงทุนเองต่อไป ขณะที่กิจการขนาดเล็กต้องเน้นการ บริหารงานที่ต้องลดความเสี่ยงทางการเงิน หาบริการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มรายได้และควบคุมค่าใช้จ่าย และมีแนวคิดที่แปลกใหม่ในการให้บริการเพื่อให้สามารถทำธุรกิจต่อไป กรณีที่กิจการดำเนินการ ไปได้แม้จะมีลูกค้าเข้าพักน้อยลงจากปัจจัยภายนอกทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ก็พยายาม รักษาสถานการณ์บริหารงานต่อไปด้วยตนเอง มีการนำเงินทุนสะสมมาใช้ในบางขณะ ส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมดมีการทำธุรกิจอย่างพอเพียง มีความเป็นตัวเองสูงและไม่ต้องการการร่วมทุน ทั้งนี้การตัดสินใจในการทำธุรกิจ นั้นล้วนมีอิทธิพลมาจาก ให้มีความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ